

ธีระ เหมพิริยประยูร

ปลุก * * * “คริสตชน”

รวม ๓
ผู้นำ
คริสตจักร

อบรมผู้นำคริสตจักร

โดย

ธีระ เจนพิริยประยูร

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนประดิพัทธ์ กท. 4

A 620

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จรัสนิทวงศ์ 367/18-19 ถนนจรัสนิทวงศ์
สามแยกไฟฉาย กรุงเทพฯ โทร. 4673374
นายเล็ก ไชยเทิดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2520

คำนำผู้จัดพิมพ์

“คริสตจักรเราไม่มีผู้นำ!”

อีกเสียงหนึ่งก็ว่า “คริสตจักรเราไม่มีผู้นำที่ดีพอ!”

และอีกหลายเสียงก็ดังในทำนองเดียวกัน เสียงเหล่านี้ก้องกังวานอยู่ในโสตประสาทของเราอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าในอันที่จะเห็นคริสตจักรไทยมีผู้นำที่เข้มแข็งและมีสมาชิกที่รับผิดชอบอย่างแท้จริง

เราจึงจัดพิมพ์หนังสือ “อบรมผู้นำคริสตจักร” ขึ้นมา เพื่อสนองความต้องการของคริสตจักรทั่วประเทศ เพราะทุกวันนี้ก็เป็นที่น่าประจักษ์แล้วว่า “คริสตจักรจำนวนมากมีสภาพไม่คิดกับสถานที่เลี้ยงเด็กกำพร้า เพราะสมาชิกเหล่านี้มาโบสถ์เพียงเพื่อหวังการเลี้ยงดูฝ่ายวิญญาณ แต่ไม่สนใจการรับผิดชอบต่อหน้าที่ใด ๆ ในคริสตจักรเราสามารถแก้ปัญหานี้ได้โดยฝึกสมาชิกคริสตจักรให้เป็นผู้นำ แล้วหนุนใจให้เขารับใช้พระเจ้าต่อไป”

ท่านจะได้พบกับขบวนการต่าง ๆ ในการเสริมสร้างคริสตจักร นับตั้งแต่เริ่มแรกจนกระทั่งถึงการจะรักษาผู้นำไว้ได้อย่างไร

เรื่อง “อบรมผู้นำคริสตจักร” นี้ เคยตีพิมพ์ในนิตยสารพระคริสตธรรมประทีปหลายฉบับ โดยคัดลงเป็นตอน ๆ แต่ก็ยังมีอีกหลายคนที่ไม่ได้อ่าน

ขอพระพรของพระเจ้าสถิตอยู่กับท่านผู้อ่านทุกท่าน

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

สารบัญ

คำนำผู้จัดพิมพ์

คำนำผู้เขียน

บทที่ 1 ความสำคัญของการอบรมผู้นำ.....	7
บทที่ 2 การเกณฑ์ผู้นำ	11
บทที่ 3 หลักและวิธีฝึกฝนผู้นำ.....	18
บทที่ 4 การรักษานู่นเจือผู้นำ.....	25

ภาคผนวก

คำนำผู้เขียน

เมื่อกองคริสเตียนบรรณศาสตร์ ขอให้ข้าพเจ้าเขียนบทความเกี่ยวกับ “ผู้นำ” ของคริสตจักร ข้าพเจ้านึกถึงผลงานของการค้นคว้าเรื่อง “การอบรมผู้นำในคริสตจักร” ซึ่งอาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ นักเรียนทุกคนเขียนเป็นรายงานส่งให้อาจารย์เมื่อสองปีก่อน ขณะที่ค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอย่างรุนแรงว่า ทางเดียวเท่านั้นที่จะแก้ไขปัญหาการขาดแคลนผู้นำ และการปรับปรุงประสิทธิภาพของผู้นำ คือการเน้นในเรื่อง การอบรมผู้นำในคริสตจักร

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอเสนอ “รายงาน” ของข้าพเจ้าที่ได้ดัดแปลงแก้ไขแล้ว ให้พี่น้องในพระคริสต์พิจารณาไตร่ตรอง เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่คริสตจักร และคริสเตียนทุกคนที่มีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้า

ข้าพเจ้าจะแบ่งบทความ “การอบรมผู้นำในคริสตจักร” เป็นสี่บทหรือสี่ตอน ดังนี้

1. ความสำคัญของการอบรมผู้นำ
2. การเกณฑ์ผู้นำ
3. หลักและวิธีฝึกฝนผู้นำ
4. การรักษาจนเจือผู้นำ

ธีระ เจนพิริยประยูร

บทที่ 1 ความสำคัญของการอบรมผู้นำ

ศิษยาภิบาลที่มีชื่อเสียงหลายคนหนึ่ง นึกทบทวนถึงผลการรับใช้พระเจ้า ตลอดเวลาหลายปีที่ผ่านมา แล้วพูดกับตัวเองว่า “ถ้าผมสามารถหวนกลับไปในอดีต เริ่มต้นรับใช้พระเจ้าใหม่ ผมจะใช้เวลาให้มากกว่าที่เคยใช้มาก่อน เป็นเวลาหลายเท่า เพื่อฝึกฝนอบรมสมาชิกในคริสตจักรให้เป็นผู้นำที่ดี แทนที่จะยุ่งกับกิจกรรมอื่น ๆ มากมายหลายชนิดจนเกินไป”

ดร.บิลลี เกรแฮม กล่าวในทำนองเดียวกัน กับผู้สัมภาษณ์ท่านว่า “ถ้าผมมีโอกาสเป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรผมจะเลือกสมาชิกกลุ่มหนึ่ง แล้วใช้เวลามากอยู่กับพวกเขาสอนพวกเขาให้เป็นผู้นำเหมือนผม และให้พวกเขาผลิตผู้นำต่อ ๆ กันไป”

ไม่เพียงแต่ ดร.บิลลี เกรแฮม และผู้นำคริสเตียนที่มีชื่อเสียงจำนวนมากในปัจจุบัน ตระหนักถึงความสำคัญของการอบรมผู้นำในคริสตจักร องค์พระเยซูคริสต์เจ้าเองได้ทรงวางแบบอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ตลอดเวลาประมาณสามปีที่พระองค์ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงทราบว่าพระองค์มีเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่จะประกอบพระราชกิจของพระองค์ พระองค์น่าจะใช้เวลาส่วนที่มีอยู่เสด็จไปทุกที่ทุกแห่ง ประกาศข่าวประเสริฐของพระองค์ให้คนจำนวนหมื่นแสนได้รู้ เพื่อพวกเขาจะได้ออกใจใหม่ แล้วใช้เวลาที่เหลืออยู่ข้างอบรมฝึกฝนสาวกของพระองค์ แต่ถ้าเราศึกษาพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มให้ดี เราจะสังเกตได้ว่าพระองค์ทรงกระทำตรงกันข้ามกับที่เราคิด พระองค์ทรงมีหลักสองประการในการประกอบพระราชกิจของพระองค์ คือ

หนึ่ง พระองค์ไม่ทรงละเลยฝูงชน เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนจำนวนมาก พระทัยของพระองค์เต็มล้นด้วยพระกรุณาเสมอ (ดูมัทธิว 9:36, 14:14) พระองค์ทรงสอนพวกเขา รักษาโรคภัยไข้เจ็บของพวกเขา และเลี้ยงดูพวกเขา พระองค์สนพระทัยในการประกาศให้ฝูงชนในทุกที่ทุกแห่งได้รู้ถึงข่าวประเสริฐของพระองค์

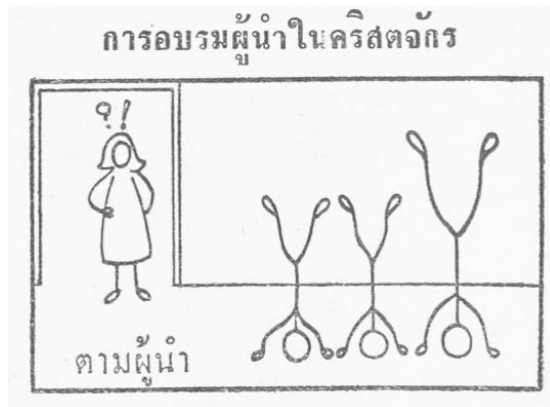
สอง พระเยซูทรงเน้นในการอบรมฝึกฝนอัครสาวกของพระองค์ โดยใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับสาวกเหล่านั้น ทรงพาพวกเขาไปเกือบทุกที่ทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป เพื่อจะมีโอกาสได้สอนพวกเขา

ทำไมองค์พระเยซูคริสต์เจ้า และผู้นำคริสเตียนจำนวนมากในปัจจุบัน จึงเน้นถึงเรื่องการอบรมผู้นำ ทั้งนี้เหตุผลหลายอย่างที่เราจะอ้างได้ แต่จะพิจารณาเหตุผลสำคัญเพียงบางประการดังนี้

หนึ่ง ความเจริญก้าวหน้าหรือความล้มเหลวของคริสตจักร ขึ้นอยู่กับผู้นำ

ผู้นำในที่นี้ ไม่เพียงแต่หมายถึงศิษยาภิบาล หรือมิชชันนารีที่ช่วยในคริสตจักรเท่านั้น แต่รวมถึง ผู้ปกครอง มัคทายก มัคคนายิกา ผู้นำเยาวชน ครูสอนรวีวารศึกษาและทุกคนที่มีส่วนร่วมในการ

ช่วยเหลือคริสตจักร ถ้าเราศึกษาประวัติของชนชาติอิสราเอล ในพระคัมภีร์เดิม เราจะเห็นตัวอย่างได้ อย่างชัดเจน เมื่อชนชาติอิสราเอลมีผู้นำที่ดีชนชาติอิสราเอลก็เจริญรุ่งเรือง พระเจ้าทรงอวยพระพรพวกเขา ทรงพิทักษ์รักษาพวกเขาให้พ้นจากภัยของศัตรู แต่เมื่อชนชาติอิสราเอลได้ผู้นำที่ไม่ดี ชนชาติอิสราเอลก็พลอยหลงกระทำผิดไปกับผู้นำ แล้วความสาบแช่งของพระเจาก็มาถึงพวกเขา เราเห็นตัวอย่างนี้ได้จากคริสตจักรและองค์การคริสเตียนต่าง ๆ ในปัจจุบันด้วย แม้แต่องค์การและสถาบันต่างๆ ที่ไม่ใช่คริสเตียน ต่างก็ไฝฝืนที่จะได้ผู้นำที่ดี มีประสิทธิภาพสูง เพื่อนำความเจริญมาสู่องค์การ และสถาบันของตน

สอง เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับผู้นำในคริสตจักร

คริสตจักรทั่วไปในปัจจุบันประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้นำอย่างน้อย 3 ประการ คือ

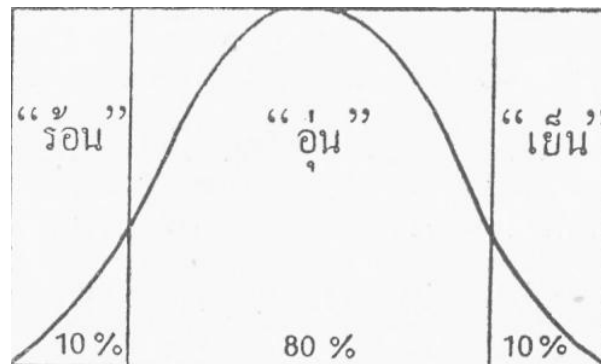
ก. ใช้ผู้นำผิด กล่าวคือ ใช้ผู้นำที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหรือหน้าที่รับผิดชอบของเขา คริสตจักรหลายแห่งมักบ่นว่า สมาชิกในคริสตจักรของพวกเขาไม่สนใจในการเรียนรวีวารศึกษา โดยอ้างว่าไม่มีอุปกรณ์การสอน สถานที่ไม่ดีบ้าง คริสเตียนเองขาดความร้อร่นบ้าง เป็นต้น เหตุผลที่อ้างมานี้มีความจริงแฝงอยู่มาก แต่ถ้าเราสืบสาวสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้คริสเตียนไม่สนใจเรียนรวีวารศึกษาแล้ว ในกรณีส่วนใหญ่ เราจะสรุปได้ว่า **เนื่องจากครูรวีวารศึกษาไม่รู้จักวิธีสอน หรือไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นครูสอนได้ นักเรียนของเขาจึงเบื่อ**

ในตำแหน่งและหน้าที่รับผิดชอบอื่น ๆ ของคริสตจักรก็เช่นเดียวกัน ถ้าคริสตจักรไม่รู้จักใช้ผู้นำให้เหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่รับผิดชอบ หรือไม่ให้เขามีโอกาสฝึกฝนอบรม เพื่อจะได้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่เขารับผิดชอบแล้ว ผู้นำนั้นย่อมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของเขาให้ได้ผลเต็มที่

ข. **ไม่ได้ใช้คริสเตียนส่วนใหญ่** ซึ่งสามารถเป็นผู้นำได้ ปัญหาที่น่าปวดหัวอย่างหนึ่งของคริสตจักรในปัจจุบันคือ สมาชิกประมาณ 90 % ไม่ได้รับผิดชอบงานในคริสตจักรแม้แต่เล็กน้อย ทั้ง ๆ ที่สมาชิกเหล่านี้จำนวนมาก มีความสามารถที่จะรับผิดชอบงานบางอย่างของคริสตจักรได้ ผู้นำคริสเตียนคนหนึ่งกล่าวว่า คริสตจักรจำนวนมากในปัจจุบันมีสภาพไม่ผิดกับสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกส่วนใหญ่ที่เป็นเหมือนเด็กกำพร้า เพราะสมาชิกเหล่านี้มาโบสถ์เพียงเพื่อหวังการเลี้ยงดูฝ่ายวิญญาณจิต แต่ไม่สนใจในการรับผิดชอบหน้าที่ใด ๆ ในคริสตจักร เราสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้โดยฝึกสมาชิกคริสตจักรให้เป็นผู้นำ แล้วหนุนใจพวกเขาให้รับใช้พระเจ้า

ค. **ผู้นำมีงานล้นมือ** ผู้นำเหล่านี้ได้แก่คริสเตียนส่วนน้อยในคริสตจักร เช่น ศิษยาภิบาล เจ้าหน้าที่คริสตจักรบางคน ประธานเยาวชน เป็นต้น ที่ต้องแบกภาระทั้งหมดของคริสตจักร จนบางครั้งเกิดความท้อใจ เนื่องจากไม่สามารถทำงานที่ตนรับผิดชอบ ให้เกิดผลสมดังที่ทุกคนปรารถนา ผู้นำเหล่านี้ จึงนับว่า น่าสงสารมาก

อาจารย์วีรชอค ซึ่งสอนในการสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาผู้นำในประเทศไทยสองครั้งแล้ว ได้แสดงสถิติเป็นเส้นโค้งรูประฆัง เปรียบเทียบสภาพของคริสตจักรทั่วไปดังนี้

ท่านกล่าวว่า คริสตจักรทั่วไปในปัจจุบัน ประกอบด้วยสมาชิก 10 % ที่เป็นเหมือนคริสเตียนที่ตายแล้วทางฝ่ายวิญญาณจิต อีก 10 % เป็นคริสเตียนที่ร้อนรนมาก ยุ่งในการรับใช้พระเจ้า จนตัวเป็นเกลียว ส่วนอีก 80 % หรือส่วนใหญ่มีความสามารถในการรับใช้พระเจ้า แต่ไม่ได้ทำอะไรเลย คริสตจักรจึงเป็นเหมือนรถยนต์ที่มีกำลัง 100 แรงม้า แต่ใช้เพียง 10 แรงม้าเท่านั้น เราจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้คริสตจักรสามารถดำเนินพระราชกิจของพระเจ้าได้สุดกำลัง โดยฝึกให้คริสเตียนทุกคนรู้จักรับใช้พระเจ้าได้อย่างถูกต้อง

สาม เพื่อแก้ไขปัญหาคาการขาดแคลนผู้นำ

นักธุรกิจคนหนึ่งเป็นพยานในการประชุมพิเศษ ซึ่งผู้นำคริสเตียนประมาณ 1,000 คนได้ไปประชุมกันที่นั่น เขากล่าวอย่างน่าคิดว่า “เรารู้สึกผิดหวังมาก เมื่อศิษยาภิบาล หรืออาจารย์ หรือนักเทศน์ บอกให้เราเป็นพยานและรับใช้พระเจ้า แต่ไม่บอกวิธีให้เราได้อย่างแจ่มแจ้งว่า เราจะไปเป็นพยานหรือรับใช้พระเจ้าได้อย่างไร” คริสตจักรในปัจจุบันมิใช่ขาดผู้นำเอาทีเดียว หากแต่ขาดคนที่จะหนุนน้ำใจและฝึกฝนสมาชิกส่วนใหญ่ ซึ่งมีจำนวน 80 % ที่ “อู่น ๆ” ให้รู้จักรับใช้พระเจ้า ฉะนั้น การที่คริสตจักรขาดผู้นำจึงมิใช่ความผิดของสมาชิกคริสตจักรเสมอ แต่เป็นความบกพร่องของผู้นำด้วย ถ้าผู้นำคริสตจักรเอาใจใส่ในการผลิตคนอื่น ๆ ให้เป็นผู้นำ สอนพวกเขาให้รู้จักวิธีรับใช้พระเจ้าอย่างแจ่มแจ้ง คริสตจักรจะไม่ขาดผู้นำเลย

สี่ เพื่อปรับปรุงผู้นำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

พระเจ้าได้ประทานของประทานฝ่ายวิญญาณจิต ให้แก่คริสเตียนทุกคน เพื่อเขาจะสามารถรับใช้พระเจ้าได้ กระนั้นก็ตาม คริสเตียนทุกคนก็ต้องการฝึกฝนอบรม เพื่อเขาจะสามารถใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณจิตของเขาได้ดียิ่งขึ้น คริสเตียนบางคนมีพรสวรรค์ตามธรรมชาติ สามารถเป็นผู้นำในงานหลายอย่าง ถ้าเขาได้รับการอบรมฝึกฝนเพิ่มเติม เขาจะสามารถรับผิดชอบงานที่เขาทำอยู่ ได้ผลดียิ่งขึ้นหลายเท่า

เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับประเทศไทย ที่ให้สิทธิเสรีแก่คริสตจักรในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ และรับใช้พระองค์ในด้านต่าง ๆ แต่ในวันหนึ่งข้างหน้า อาจจะถึงวาระที่มิชชันนารี ชาวต่างประเทศไม่สามารถช่วยเหลืองานของพระเจ้า ในประเทศไทยได้ต่อไป และคริสตจักรอาจไม่สามารถมีศิษยาภิบาล หรือผู้ประกาศเต็มเวลาทำงานของคริสตจักร แต่ถ้าคริสตจักรในปัจจุบัน รีบเร่งผลิตผู้นำในคริสตจักรของตน ไม่ว่าเหตุการณ์ทางการเมืองของประเทศจะผันแปรไปในรูปใด คริสตจักรของพระเจื่อก็จะเจริญก้าวหน้า และแผ่กระจายไปเรื่อย ๆ อย่างไม่หยุดยั้ง

อาจารย์เปาโลกล่าวว่า คริสเตียนและคริสตจักรของพระเจ้าจะเจริญเติบโตขึ้น “เมื่ออวัยวะทุกอย่าง (คริสเตียนหรือผู้นำทุกคน) ทำงานตามความเหมาะสมแล้ว” (ดูเอเฟซัส 4:16) แต่คริสเตียนทุกคนจะทำงานได้ “ตามความเหมาะสม” อย่างแท้จริง ก็ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนอบรมอย่างเหมาะสม

บทที่ 2 การเกณฑ์ผู้นำ

ทุกปีเมื่อถึงหน้าร้อน ทางราชการจะส่งหมายเกณฑ์ไปยังชายหนุ่มทั้งหลาย ที่มีอายุถึงวัยที่จะรับการคัดเลือกเป็นทหาร ให้ไปรับการคัดเลือก แม้ชายหนุ่มบางคนกลัวต่อการเป็นทหาร พยายามหาทางหลีกเลี่ยง แต่รัฐบาลก็ต้องดำเนินการเกณฑ์ทหารทุกปี เป็นประจำ เพราะทางเดียวเท่านั้นที่รัฐบาลจะสามารถสร้างสมกำลังทหารอย่างเพียงพอไว้พิทักษ์รักษาประเทศชาติ ก็โดยการเกณฑ์ ฝึก และส่งทหารออกประจำการ

ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าคริสตจักรจะสนใจการฝึกฝนอบรมผู้นำหรือไม่ก็ตาม คริสตจักรจะต้องฝึกฝนผู้นำเพราะทางเดียวเท่านั้น ที่จะช่วยให้คริสตจักรและองค์การคริสเตียนต่าง ๆ มีผู้นำที่ดี และเพียงพอ ก็โดยการเสาะหาเลือกเกณฑ์ฝึกและใช้ผู้นำ ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมแล้ว ให้ออกปฏิบัติหน้าที่

ก่อนที่เราจะฝึกผู้นำได้เราต้องสรรหาและเกณฑ์ผู้นำก่อน มีปัญหาหลายประการที่เราจะต้องพิจารณา เกี่ยวกับการเลือกสรรและเกณฑ์ผู้นำคือ

หนึ่ง เราจะหาผู้นำได้จากที่ไหน?

ปัญหาประการแรกที่เราจะต้องเผชิญ เมื่อนึกถึงการเกณฑ์ผู้นำคือ เราจะหาผู้นำที่เราต้องการได้จากที่ไหน ความผิดพลาดอย่างร้ายแรงประการหนึ่ง ที่คริสตจักรบางแห่งมักกระทำคือ ชักชวนหรือยุยงให้ผู้นำจากคริสตจักรอื่นมาช่วยที่คริสตจักรของเขาจนเป็นที่เข้าใจผิด ถูกกล่าวหาว่าเป็นคริสตจักรที่ชอบ “ขโมยลูกแกะ” ของคนอื่น หรือแย่งผู้นำจากคริสตจักรอื่น

เมื่อเราอยากจะได้ผู้นำ เราไม่จำเป็นต้องมองหาในคริสตจักรของผู้อื่น แต่ควรมองหาในคริสตจักรของเราเองถ้าเราเชื่อว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะให้เราตั้งคริสตจักรขึ้น เราควรเชื่อได้ด้วยว่า

พระองค์จะประทานผู้นำให้แก่คริสตจักรของเราด้วย มีหลายวิธีที่จะช่วยเราในการค้นหาสมาชิกซึ่งจะเป็นผู้นำในคริสตจักรของเราได้ คือ

1. จากการสังเกตของศิษยาภิบาล หากศิษยาภิบาลมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสมาชิก เขาย่อมสังเกตได้ว่า สมาชิกคนใดมีความสามารถประการใดบ้าง แล้วฝึกสมาชิคนั้นให้รับใช้พระเจ้าตามความสามารถที่พระเจ้าประทานให้

2. จากสมุดบันทึกสมาชิกของคริสตจักร คริสตจักรควรจะมีสมุดที่บันทึกรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสมาชิกของตน นอกจากชื่อและที่อยู่ของสมาชิกแล้ว ควรจะมีรายการที่กล่าวถึงความสามารถและความสนใจของสมาชิกทุกคน คณะเยาวชนของคริสตจักร หรือกลุ่มอื่น ๆ ควรจะมีสมุดบันทึกแบบนี้ เช่นเดียวกัน จากการค้นดูสมุดบันทึกสมาชิกคริสตจักรเราอาจจะพบสมาชิกที่เราต้องการฝึกหรือใช้ให้เป็นผู้นำได้

3. โดยการสำรวจความสนใจ และความสามารถของสมาชิกคริสตจักร อย่างน้อยปีละครั้ง คริสตจักรควรแจกแบบฟอร์ม ซึ่งมีช่องให้สมาชิกขีด เพื่อแสดงความสนใจและความสามารถหรือประสบการณ์ของเขา ดังตัวอย่างที่แสดงไว้นี้

	<u>ความสนใจ</u>	<u>ประสบการณ์</u>		
		<u>มี</u>	<u>มีบ้าง</u>	<u>ไม่มีเลย</u>
1.)	☐ สอนรวีวารศึกษา	☐	☐	☐
2.)	☐ ออกไปแจกใบปลิว	☐	☐	☐
3.)	☐ ร่วมคณะนักร้อง	☐	☐	☐
4.)	☐ เยี่ยมเยียน	☐	☐	☐
	ฯลฯ			

4. การแข่งขันกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ร้องเพลง แสดงละคร การฝีมือ การโต้วาที เป็นต้น จากการแข่งขันนี้บางครั้งเราอาจแปลกใจที่พบคนซึ่งมีความสามารถ และพรสวรรค์ต่าง ๆ อย่างที่เราคาดไม่ถึง

5. จากชั้นอบรมผู้นำ ถ้าเรามีโปรแกรมการอบรมผู้นำในคริสตจักรเป็นประจำ เราจะสามารถพบผู้นำได้โดยง่าย

ผู้นำที่เราจะค้นหา นี้ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นคนที่มีความสามารถหรือประสบการณ์มากเสมอไป ถ้าเราพบว่า เขามีความสนใจที่จะรับใช้พระเจ้าในทางใดทางหนึ่ง และมีความสามารถอยู่บ้าง เราก็จะสามารถฝึกเขาให้เป็นผู้นำที่ดียิ่งขึ้น

ชีวิตคริสเตียนมิใช่เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่โดยใช้เวลาเพียง 2-3 วัน หรือเหมือนดั่งดอกไม้ที่บ้านสะพรั่งชั่วคราวเท่านั้น แต่ต้องใช้ความเพียรพยายาม และความสม่ำเสมอในการอบรมฝึกฝน ซึ่งอาจจะเป็นเวลาแรมเดือน หรือแรมปีจนกว่าเขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณจิต และเป็นผู้นำคริสเตียนที่รับผิดชอบหน้าที่ได้เต็มที่

สอง เราควรเกณฑ์ผู้ใด และเมื่อไร?

พระเยซูคริสต์เจ้าตรัสว่า “ท่านทั้งหลายเป็นเกลือ...เป็นความสว่างของโลก...จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง” (มัทธิว 5:13-16) พระเยซูตรัสคำเหล่านี้ โดยเล็งถึงคริสเตียนทุกคน นั่นหมายความว่า คริสเตียนทุกคนเป็น “ผู้นำ” ของโลก เขาอาจไม่สามารถเป็นนักเทศน์ อาจารย์ ประธานหรือเจ้าหน้าที่สำคัญของคริสตจักร แต่เขาสามารถเป็นผู้นำ “ความสว่าง” ของพระเยซูคริสต์ไปสู่โลก ตามวิธีและความสามารถที่พระเจ้าประทานให้

ฉะนั้น เมื่อนึกถึงการเกณฑ์ผู้นำของคริสตจักร เราจึงไม่ควรคำนึงถึงเจ้าหน้าที่บางตำแหน่งหรือบางแผนกของคริสตจักรเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงคริสเตียนทุกคน เป้าหมายของเราควรจะเป็นการฝึกฝนอบรมสมาชิกทุกคนให้เป็นผู้นำ (เป็นเกลือ เป็นความสว่าง) ที่สามารถรับใช้พระเจ้าได้

หญิงชราคนหนึ่ง พுகกับศิษยาภิบาลของเธอด้วยความเศร้าว่า “อาจารย์คะ ดิฉันช่วยงานของพระเจ้าไม่ได้แม้สักอย่างเดียว นอกจากอธิษฐานเท่านั้น” ศิษยาภิบาลโอบเธอไว้กล่าวด้วยความนุ่มนวลว่า “คุณยายครับ คุณยายกำลังเป็นผู้นำที่รับผิดชอบงานสำคัญที่สุดคือ การอธิษฐาน”

แต่เราจะเกณฑ์คริสเตียนแต่ละคนให้เป็นผู้นำเมื่อไร? พระคัมภีร์ห้ามเราไม่ให้เกณฑ์คนที่กลับใจใหม่ ๆ เป็นผู้ปกครองดูแลคริสตจักร หรือ ศิษยาภิบาล (ดู 1 ทิโมธี 3:6) แต่มีหน้าที่รับผิดชอบอื่นๆ หลายอย่างที่คริสเตียนทุกคน และแม้แต่คริสเตียนที่เพิ่งกลับใจใหม่ ๆ สามารถรับผิดชอบได้ ถ้าเราหวังจะฝึกให้คริสเตียนทุกคนเป็นผู้นำเราจึงเริ่มเกณฑ์เขา ตั้งแต่วันแรกที่เขาได้กลับใจใหม่ ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ถ้าเราคิดเสมอว่าสมาชิกที่เพิ่งบังเกิดของเรา ยังเป็นทารกในพระคริสต์ ไม่สามารถทำอะไร เพื่อพระเจ้าได้ แล้วเราจะปล่อยให้เขานั่งเฉย ๆ ในคริสตจักรเป็นเวลาหลายปี ต่อมาเขาก็จะมีนิสัยชอบนั่งเฉย ๆ ในคริสตจักรเรื่อยไป และยากที่จะช่วยให้เขาลุกขึ้นรับผิดชอบหน้าที่ในคริสตจักร

“ชีวิตการรับใช้พระเจ้า
เริ่มตั้งแต่วันที่ที่ท่าน
กลับใจบังเกิดใหม่”

ถาม เราควรเกณฑ์ผู้ได้อย่างไร?

แม้เป้าหมายการอบรมผู้นำของเรา จะเป็นการฝึกฝนคริสเตียนทุกคนให้สามารถรับใช้พระเจ้า หรือเป็นผู้นำในทางใดทางหนึ่ง แต่เมื่อเราเริ่มเกณฑ์ผู้นำ เราจะต้องนึกถึงหน้าที่เฉพาะเจาะจงที่เรา ต้องการให้สมาชิกคริสตจักรรับผิดชอบ ฉะนั้น ในการเกณฑ์คริสเตียนให้รับผิดชอบต่อหน้าที่เรา จะต้องเกณฑ์ คนที่เหมาะสมให้รับผิดชอบในงานที่เหมาะสม กับเขาแล้วอบรมเขาให้รับผิดชอบงานนั้น ถ้าเราได้ “คน” ที่เหมาะสมกับ “งาน” เราจะหวังได้ว่าคนนั้นจะทำงานได้เกิดผล คริสตจักรที่ถืออุดมคติว่า “ใครก็ได้” ที่จะสอนรวีวารศึกษา หรือ “ใครก็ได้” ที่จะเป็นเหรียญกิก ของคริสตจักร ฯลฯ

ไม่เพียงแต่จะได้คนงานที่ไม่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการดูหมิ่นพระราชกิจของพระเจ้าด้วย เพราะการกระทำเช่นนั้นก็เท่ากับถือว่างานของพระเจ้าไม่สำคัญ ให้คนชนิดใดทำได้ ถ้าบริษัทห้างร้าน ต่าง ๆ พิถีพิถันในการคัดเลือกคนงานให้เหมาะสมกับงาน เราควรจะพิถีพิถันในการคัดเลือกคนงานของ พระเจ้ามากกว่านั้นหลายเท่า

ในการคัดเลือกหรือเกณฑ์ผู้นำ เราควรปฏิบัติตามหลักต่อไปนี้

ก. พิจารณาคุณสมบัติทั่วไป เช่น

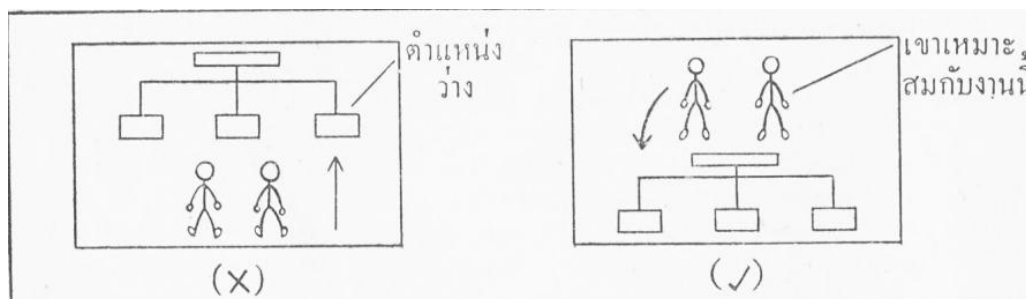
1. **ชีวิตทางด้านวิญญาณจิต** เขาจะต้องเป็นคนทีกลับใจบังเกิดใหม่ เป็นคริสเตียนที่แท้จริง และ ยินดีรับใช้พระเจ้า

2. **ความสามารถ** แม้ในระยะแรกเขาอาจไม่มีความชำนาญในงานที่เราหมายจะให้เขาทำ แต่เรา ควรจะเห็น “แวบ” บางอย่างในตัวเขาที่จะเป็นผู้นำในอนาคตได้ เช่น เขาแสดงความสนใจในงานนั้น เขาสามารถฝึกหัดทำงานนั้นโดยไม่ยากนัก และเขายินดีทำงานนั้นด้วยความเต็มใจ เป็นต้น

3. **ความร่วมมือ** บางคนมีความสามารถมาก แต่ไม่ยอมร่วมมือกับคนอื่น มักทำตามใจของ ตนเองเสมอ โดยไม่นึกถึงส่วนรวมเลย คนอย่างนี้เป็นผู้นำที่ดีได้ยาก

ข. **พิจารณาของประทานฝ่ายวิญญาณจิตจากพระเจ้า** ในการเลือกผู้นำคริสเตียนให้รับผิดชอบ หน้าที่ต่าง ๆ ในคริสตจักร เราจะต้องคำนึงถึง “ของประทาน” ที่พระเจ้าประทานให้เขา บางคนมี ความสามารถมากในการพูด เขาอาจเป็นนักโศวาทิ หรือนักปาฐกถา เมื่อให้เขาเทศนาเขาสามารถพูด ด้วยสำนวนที่ไพเราะเพราะพริ้งมาก แต่คำเทศน์ของเขามีได้ช่วยให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตของสมาชิก คริสตจักรเจริญเติบโตเลย คนอย่างนี้ นับว่ามีความสามารถในการพูด แต่ไม่มี “ของประทาน” ในการ เทศนา ผู้ที่มี “ของประทาน” หรือ “ความสามารถ” ที่พระเจ้าประทานให้ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง การ

บริหารงาน การสอน ฯลฯ เมื่อรับใช้พระเจ้าตามความสามารถที่พระเจ้าประทานให้แล้ว เราจะเห็นพระพรของพระเจ้าในการที่เขารับผิดชอบ

ฉะนั้น จงอย่าเกณฑ์ผู้นำให้ทำงานชนิดใดชนิดหนึ่งเพียงเพราะงานนั้นไม่มีใครทำ หรือเพราะมีตำแหน่งว่าง แต่เกณฑ์ให้เขาทำเพราะเขามี “ของประทาน” จากพระเจ้า และคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำงานนั้น ๆ”

ค. **อธิษฐานขอพระเจ้าให้ทรงคลไ้ใจผู้ที่เหมาะสม** พระเยซูคริสต์ตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า “ข่าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากนักหนา แต่คนงานยังน้อยอยู่ เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้านองนา ให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์ (มัทธิว 9:37,38) เหตุที่พระเยซูคริสต์ทรงสั่งให้สาวกของพระองค์ “อ้อนวอนพระองค์” เกี่ยวกับคนงานหรือผู้นำ ก็เพราะคนที่พระเจ้าทรงคลไ้ใจเท่านั้น ที่จะยินยอมรับใช้พระองค์ เราอาจพบคริสเตียนหลายคนที่เหมาะสมกับงานซึ่งเราคิดไว้ แต่ไม่ยอมให้ความร่วมมือกับเรา ในกรณีนี้ นอกจากเราจะต้องหนุนใจเขาให้รับผิดชอบงานที่เหมาะสมสำหรับเขา เรายังต้องอธิษฐานเผื่อเขาด้วย เมื่อพระเจ้าทรงคลไ้ใจเขา เขาก็จะยอมรับใช้พระองค์ด้วยความเต็มใจ

สี่ เราจะติดต่อกับสมาชิกเพื่อเกณฑ์ให้เป็นผู้นำได้อย่างไร?

เมื่อเราพบคนที่เหมาะสม ที่จะรับผิดชอบหน้าที่บางอย่างในคริสตจักรเราควรรใช้เวลาามากเพียงพอในการพูดคุยติดต่อกับเขา อธิบายให้เขาู้ถึงความสำคัญของงานที่เราจะให้เขาทำ และเหตุที่เราเลือกเขา เราไม่ควรจะพูดกับเขาอย่างเปรย ๆ หรือรบเร้าให้เขาตอบรับอย่างรีบร้อน หรือใช้เวลาหลังประชุมนมัสการ 2-3 นาทีเท่านั้นติดต่อกับเขา

และเราควรหลีกเลี่ยงทุกวิถีทางที่จะติดต่อกับเขาโดยทางโทรศัพท์หรือจดหมาย เพราะคนที่เราจะติดต่อนั้นจะปฏิเสธได้ง่ายยิ่งขึ้นถึงสิบเท่า โดยทางโทรศัพท์หรือจดหมายนอกจากนั้น เราก็ไม่สามารถอธิบายให้เขาู้รายละเอียดแจ่มแจ้งโดยวิธีดังกล่าวด้วยทางที่ดีที่สุดก็คือ ควรติดต่อกับเขาเป็นส่วนตัวในเวลาและสถานที่ที่สะดวกแก่การพูดคุยสนทนา

ก่อนไปพบคนงานที่เราต้องการ ศิษยาภิบาลหรือผู้นำที่รับผิดชอบในการติดต่อ ควรรู้รายละเอียดพอสมควรเกี่ยวกับคนงานที่เขาจะติดต่ออธิษฐานขอให้พระเจ้าเป็นผู้เลือกคนที่เหมาะสมที่สุด และขอให้พระองค์ทรงเตรียมใจคนที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว เพื่อ “คนงาน” นั้นจะให้

คำตอบตามที่พระเจ้าพอพระทัย สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ผู้ที่ไปติดต่อควรรู้รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับงานที่จะให้ทำด้วย และสามารถตอบคำถามของผู้ที่เขาจะติดต่อ ได้อย่างแจ่มแจ้ง

เมื่อได้พบคนที่ต้องการติดต่อ และได้ทักทายปราศรัยกันตามธรรมเนียมแล้ว ศิษยาภิบาลหรือผู้ที่ไปติดต่อ ควรอธิบายให้เขารู้ถึงเบื้องหลังความจำเป็นที่ต้องติดต่อเสาะหาคนงาน พร้อมทั้งอธิบายถึงลักษณะของงาน และหน้าที่รับผิดชอบต่าง ๆ เกี่ยวกับงานนั้น แล้วจึงกล่าวถึงสาเหตุที่พิจารณาเลือกเขาให้เป็นผู้รับผิดชอบ หากเราเกณฑ์ผู้นำโดยเชื่อฟังในการนำของพระเจ้า และติดต่อกับผู้นำอย่างถูกต้องตามกาลเทศะ บ่อยครั้งเขาจะตอบรับด้วยความยินดีทันที แต่ถ้าเขาปฏิเสธ หรือขอเวลาสำหรับไตร่ตรอง เราควรเข้าใจเขา ให้ความเพียงพอแก่เขาที่จะคิดพิจารณา และอธิษฐานเกี่ยวกับหน้าที่รับผิดชอบนั้น

เหตุผลที่ผู้นำซึ่งเราติดต่อ ชอบปฏิเสธไม่ยอมรับหน้าที่ที่จะมอบหมายให้กระทำ มักจะมีดังต่อไปนี้

1. *ไม่มีความสามารถ* ในกรณีนี้ศิษยาภิบาลควรหวนใจว่าเขามีความสามารถเพียงพอที่จะเริ่มต้นทำงานนั้นได้ เขาจะได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมระหว่างที่ทำงานนั้นอยู่ และมีคนคอยช่วยเหลือเขา จนกว่าเขาจะมีความสามารถรับผิดชอบงานนั้นได้ด้วยตนเอง

2. *ไม่มีเวลา* เหตุผลนี้อาจไม่เป็นความจริงเสมอไปถ้าเขาเต็มใจรับใช้พระเจ้าอย่างแท้จริง เขาจะจัดเวลาได้แต่หากเขามีธุระยุ่งหลายอย่างอยู่แล้ว ศิษยาภิบาลอาจขอให้เขาพิจารณา จัดเวลาทำงานของเขาใหม่ เพื่อเขาจะมีเวลารับใช้พระเจ้าในคริสตจักร

3. *การเดินทางไม่สะดวก* เมื่อเราพิจารณาเลือกคนงาน เราควรคำนึงถึงการเดินทางไปกลับของเขา ระหว่างบ้านของเขา และสถานที่ที่เขาจะมาทำงาน เราควรช่วยเขาทุกวิถีทาง ที่จะขจัดปัญหา

เกี่ยวกับการเดินทางนี้ บางทีคริสตจักรอาจช่วยเหลือค่ารถของเขา หรือจัดบางคนที่มีรถยนต์ซึ่งอาศัยอยู่ในละแวกนั้น ช่วยรับเขาไปยังที่ทำงาน

4. *มีภาระมากในครอบครัว* เราอาจให้เขารับผิดชอบงานบางอย่าง ซึ่งไม่ต้องใช้เวลามากจนเกินไป เช่น เป็นผู้ช่วยครูสอนวิชา เป็นที่ปรึกษาเยาวชน เป็นต้น

หลักสำคัญที่สุด ในการเกณฑ์ผู้นำ จึงเป็น การเลือกผู้นำให้เหมาะสมกับงาน เมื่อเราได้ผู้นำที่เราปรารถนาแล้ว ขั้นตอนสำคัญต่อไปคือการอบรมฝึกฝนเขา และมอบหมายให้เขารับผิดชอบหน้าที่ตาม “ของประทาน” ที่พระเจ้าประทานให้

บทที่ 3 หลักและวิธีฝึกฝนผู้นำ

ศิษย์ภิบาล และผู้นำคริสเตียนส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการอบรมผู้นำในคริสตจักร แต่ปัญหาที่คริสตจักรทั่วไปมักเผชิญคือ ไม่รู้จะดำเนินการฝึกฝนอบรมผู้นำอย่างไร เมื่อนึกถึงการอบรมผู้นำ คริสตจักรหลายแห่งนึกถึงการประชุมที่ใหญ่โต นักเทศน์หรือผู้สอนที่มีชื่อเสียงจากที่อื่น และเงินทุนก้อนใหญ่ เมื่อเป็นเช่นนั้น คริสตจักรไม่สามารถจัดการอบรมผู้นำได้ โครงการอบรมผู้นำของคริสตจักรจึงเป็นแต่เพียงความใฝ่ฝันและคำพูดเท่านั้น

คริสตจักรทุกแห่งสามารถจัด โปรแกรมการอบรมผู้นำเป็นประจำถ้าเข้าใจหลักและวิธีการฝึกฝนผู้นำ ดังต่อไปนี้

หนึ่ง หลักของการอบรมผู้นำ

1. มีเป้าหมายที่ชัดเจน และเฉพาะเจาะจง ข้อผิดพลาดอย่างหนึ่งที่ทำให้การอบรมผู้นำไม่เกิดคือ ขาดเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง ในโปรแกรมผู้นำ ในการอบรมประชุมผู้นำหลายแห่ง หลักจากเลิกการประชุมแล้ว ผู้นำที่เข้าร่วมอบรมมีจิตใจกระตือรือร้นขึ้นที่จะรับใช้พระเจ้า ซึ่งนับว่าเป็นพระพรที่ยิ่งใหญ่ของผู้เข้าอบรม แต่ข้อเสียประการหนึ่งคือผู้นำเหล่านั้นไม่รู้วิธีที่จะรับใช้พระเจ้าให้ดียิ่งขึ้น หลังจากความรู้สึกที่เราร้อนสูญหายไป เขาก็เป็นคริสเตียนที่ไม่รู้จักรับใช้พระเจ้าตามเดิม การประชุมอบรมผู้นำเช่นนั้น จึงมีความหมายไม่มากไปกว่าการประชุมพิเศษทั่ว ๆ ไป กล่าวคือมีการร้องเพลง มีการเทศนา การอภิปราย ถาม-ตอบปัญหา ฯลฯ ซึ่งมีใช้เป็นการฝึกฝนคริสเตียนให้เป็นผู้นำอย่างแท้จริง

การอบรมฝึกฝนผู้นำจะมีความหมายยิ่งขึ้น หากมีเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงบางประการ และจัดเวลาอย่างเพียงพอฝึกคริสเตียนให้รู้จักหน้าที่รับผิดชอบตามเป้าหมายที่เราวางไว้ เช่น เป้าหมายของเรา อาจจะเป็นการฝึกคริสเตียนในรู้จักการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ในระหว่างการอบรมผู้นำ ผู้เข้าอบรม

จะต้องมีโอกาสได้ศึกษาถึงเรื่องนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เท่าที่จะทำได้ เมื่อเลิกจากการประชุม เขาควรจะรู้วิธีที่เฉพาะเจาะจงบางประการในการเป็นพยาน และรู้จักอุปกรณ์ที่เขาจะนำไปใช้ในการเป็นพยานนั้นด้วย

เมื่อเราจัดโปรแกรมการอบรมผู้นำ คำถามอย่างน้อยสองข้อที่เราจะต้องถามก็คือ **หนึ่ง** เราต้องการฝึกให้ผู้นำทำอะไรหรือเรามีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงประการใดบ้าง และ **สอง** เราควรจัดโปรแกรมหรือรายการอย่างไร จึงจะช่วยให้เราบรรลุถึงเป้าหมายนั้น

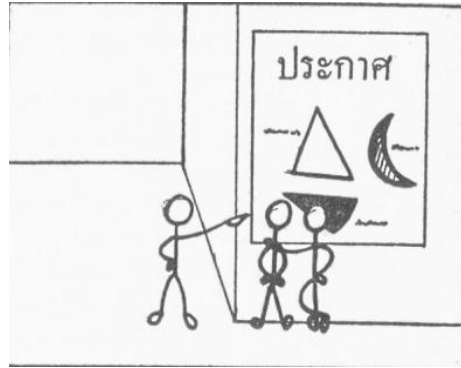
2. ควรเชิญผู้อบรมที่อยู่ใกล้เคียง หากไม่สามารถเชิญผู้อบรมมาจากที่ไกลได้ เราไม่จำเป็นต้องเชิญผู้อบรมที่มีคุณวุฒิสูง และมีชื่อเสียงมากมาทำการอบรมเสมอไป เราอาจใช้ผู้นำในคริสตจักรของเรา หรือผู้นำจากคริสตจักรใกล้เคียง เช่นศิษย์อภิบาล ผู้ประกาศ นักธุรกิจ ครู ผู้นำเยาวชน เป็นต้น ถ้าเราให้เวลาอย่างเพียงพอแก่ผู้นำเหล่านี้ ในการเตรียมตัว และสนับสนุนพวกเขาโดยอธิษฐานเผื่อและทางอื่น ๆ พวกเขาจะสามารถทำการอบรมได้ ไม่แพ้อาจารย์ที่เชิญจากที่ไกล ๆ

มีองค์การคริสเตียนบางองค์การ ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในงานบางด้าน และยินดีช่วยเหลือคริสตจักรทุกแห่งในการอบรมผู้นำ คริสตจักรควรฉวยโอกาสรับความช่วยเหลือจากองค์การหรือสถาบันเหล่านั้น โดยขอคำปรึกษาจากพวกเขา หรือเชิญผู้นำจากองค์การและสถาบันนั้น มาช่วยในการฝึกฝนผู้นำ

3. จัดเวลาอบรมที่สะดวกแก่คนส่วนใหญ่ การจัดอบรมผู้นำในเวลาที่ไม่สะดวกแก่ทุกคนนั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แต่ถ้าเราพิจารณาเลือกเวลาที่สะดวกสำหรับคนส่วนใหญ่จะช่วยให้ผู้นำสามารถรับการอบรมเป็นจำนวนมาก บางครั้งเราอาจจัดชั้นอบรมพิเศษในวันอาทิตย์ตอนเช้า ระหว่างชั่วโมงรวิวารศึกษา หรือวันอาทิตย์ตอนบ่าย หรือวันเสาร์ตลอดวัน บางทีเราอาจจัดอบรมอาทิตย์ละครั้งต่อกันหลายสัปดาห์ จนกว่าจะจบหลักสูตรการอบรม แทนที่จะจัดอบรมติดต่อกันหลายวัน ทำให้หลายคนไม่สามารถรับการอบรมได้ตลอดเวลา

หลักสำคัญอีกประการหนึ่ง เกี่ยวกับเวลา คือ เราควรจัดเวลาไว้ให้เพียงพอสำหรับการอบรม การอบรมฝึกฝนผู้นำชนิดที่ทำอย่างรีบร้อนและใช้เวลาเพียงเล็กน้อย มักจะเกิดผลไม่ได้เต็มที่ เพราะผู้เข้าร่วมอบรมไม่มีโอกาสเพียงพอที่จะทำความเข้าใจกับบทเรียนต่าง ๆ ที่เขาได้รับระหว่างการอบรม เมื่อเขาไม่สามารถเข้าใจได้แจ่มแจ้ง ก็ยากที่จะนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องอุทาหรณ์ที่อาจารย์เปาโลกล่าวไว้ว่า “ถ้าแต่เดี๋ยวเปล่งเสียงไม่ชัดเจนใครเล่าจะเตรียมตัวเข้าประจำบาน” (ดู 1 โครินธ์ 14:8) โดยเหตุนี้พระเยซูคริสต์จึงทรงใช้เวลาถึงสามปีครึ่ง ในการฝึกฝนสาวกของพระองค์ นอกจากนั้น เมื่อพระองค์เสด็จกลับสู่สวรรค์ พระองค์ยังทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสอนสาวกและคริสเตียนทุกคนตลอดเวลาผู้ที่อยากจะเป็นผู้นำที่ดีจึงต้องยอมใช้เวลารับการอบรม

4. ประกาศและโฆษณาการอบรมผู้นำอย่างเต็มที่
แม้แต่การอบรมฝึกฝนผู้นำ ภายในคริสตจักรของเราเอง เราควรประกาศและโฆษณาอย่างเต็มที่ หนุนใจให้สมาชิกคริสตจักรเข้ารับการอบรม เราอาจจะทำโปสเตอร์ที่สวยงามและน่าดึงดูดใจ ติดไว้ในที่ที่สมาชิกทุกคนจะมองเห็นได้ ศิษยาภิบาลควรจะประกาศในระหว่างการประชุมนมัสการ และอธิบายให้สมาชิกคริสตจักรเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่พวกเขาจะได้รับจากการอบรม นอกจากนี้ ผู้นำของคริสตจักรควรติดต่อกับสมาชิกเป็นส่วนตัว หากสมาชิกได้รับการหนุนใจ เข้าใจถึงคุณค่าและความสำคัญของการฝึกฝนอบรมผู้นำ พวกเขา ก็จะยินดีเข้ารับการอบรม

5. อย่าท้อใจเมื่อมีผู้เข้าร่วมอบรมน้อย ความสำเร็จของการอบรมฝึกฝนมิใช่อุบัติที่จำนวนคนที่เข้าร่วมการอบรมเสมอ แต่อยู่ที่คุณภาพของการอบรม บางครั้ง การอบรมในกลุ่มเล็ก ๆ เกิดผลมากกว่าการอบรมที่มีคนเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก เพราะการอบรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้น เราจะสามารถสอนหัวข้อที่ตรงตามความต้องการของเขา แต่ในการอบรมกลุ่มใหญ่ เราต้องใช้หัวข้อที่กว้างออกไป

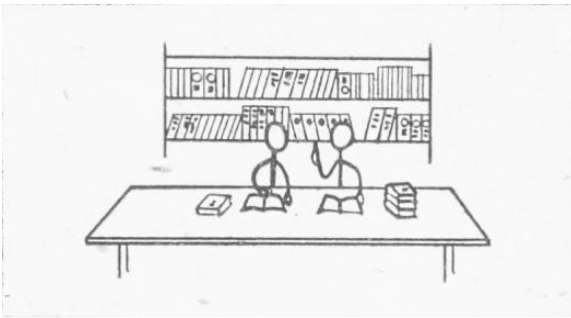
ฉะนั้น แม้จะมีผู้นำเพียงคนเดียวหรือสองคน ที่สมัครเข้ารับการฝึกฝนอบรม เราก็ควรยินดีทุ่มเทเวลาและกำลังอย่างเต็มที่ในการฝึกฝนเขา ดร.เอนดูร จี ผู้นำคริสเตียนชาวจีนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้ายินดีฝึกผู้นำเพียงห้าคนที่ตั้งใจรับใช้พระเจ้าอย่างแท้จริง มากกว่าฝึกฝนผู้นำ 500 คนที่รับการฝึกด้วยความจำใจ” และถ้าองค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงรอดทนในการฝึกผู้นำสิบสองคนเป็นเวลา มากกว่าสามปี เราจึงไม่ควรท้อใจที่จะฝึกผู้คนจำนวนเล็กน้อยที่เข้าร่วมการฝึกฝนเป็นผู้นำด้วยความยินดี

สอง วิธีฝึกฝนผู้นำ

อาจารย์สมร เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ท่านรู้ดีเกี่ยวกับคริสตจักรของท่านขาดแคลนผู้นำมากมีเยาวชนบางคนมีใจร้อนรนอยากรับใช้พระเจ้า แต่ขาดการฝึกฝนอบรม จึงไม่สามารถรับผิดชอบหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ อาจารย์สมรหวังอยู่เสมอว่า เยาวชนที่มีใจร้อนรนเหล่านั้นจะมีโอกาสได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติม แต่ถ้าสนับสนุนให้พวกเขาไปเรียนในโรงเรียนพระคริสตธรรม เยาวชนเหล่านั้นก็ยังไม่พร้อมที่จะไป เพราะยังไม่แน่ใจว่าพระเจ้าทรงเรียกเขาให้เข้าไปศึกษาในโรงเรียนพระคริสตธรรม และผู้ปกครองของพวกเขาก็อาจไม่เห็นด้วยกับความคิดนั้น ถ้าจัดค่ายอบรมของคริสตจักรเอง ก็สิ้นเปลืองเงินทองมาก หรือส่งเยาวชนไปร่วมฝึกฝนกับการประชุมอบรมผู้นำของคริสตจักรอื่น

อาจารย์สมรก็ไม่แน่ใจว่า เยาวชนของท่านจะได้รับการฝึกฝนในสิ่งที่พวกเขาต้องการอย่างเฉพาะเจาะจงหรือไม่ การฝึกฝนผู้นำในคริสตจักรจึงเป็นปัญหาของอาจารย์สมรตลอดมา

เราอาจประสบปัญหาเช่นเดียวกับอาจารย์สมร กล่าวคือ เราอยากจะทำให้สมาชิกคริสตจักรของเราได้รับการอบรมให้เป็นผู้ผู้นำ แต่ไม่รู้อาจจะอบรมพวกเขาโดยวิธีใด ปัญหานี้อาจจะแก้ไขได้ หากเราารู้ว่ามีวิธีหลายวิธีที่เราสามารถใช้ในการอบรมผู้นำของเราได้ อุปสรรคประการหนึ่งของการอบรมผู้นำคือ คริสตจักรมักแต่ตามวิธีการอบรมผู้นำแบบเก่า ๆ ที่เคยทำมา และไม่กล้าทดลองใช้วิธีใหม่ ๆ ซึ่งอาจจะดีกว่าและเป็นประโยชน์มากกว่าวิธีอื่น ๆ ที่คริสตจักรเข้าใจ ฉะนั้นเมื่อคำนึงถึงวิธีฝึกฝนผู้นำในคริสตจักร เราจึงควรคุ้นเคยกับหลาย ๆ วิธี ซึ่งจะเสนอให้พิจารณาดังต่อไปนี้

1. การฝึกโดยวิธี “โค้ช” ในทีมบาสเก็ตบอล หรือฟุตบอล มักจะมีครูที่สอนประจำหรือผู้

อบรม และให้คำแนะนำปรึกษาเป็นประจำของทีม ครูหรือผู้อบรมนั้น เราเรียกว่า “โค้ช” แต่การฝึกฝนผู้นำในคริสตจักรโดยการใช้โค้ชนี้ แทนที่ผู้ฝึกฝนผู้นำทั้งทีมหรือทั้งกลุ่ม ผู้ฝึกจะฝึกผู้นำเพียงคนเดียว เป็นส่วนตัว วิธีนี้เป็นวิธีที่ได้ผลมาก

หากศิษย์ภิบาลหรือผู้นำคริสตจักรเห็นสมาชิกที่มีความสามารถเป็นผู้ผู้นำ เขาอาจใช้วิธีนี้ฝึกผู้นำนั้นเป็นส่วนตัวโดยให้คำแนะนำปรึกษาแก่เขา เสนอข้อคิด วิธีตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยคนนั้นให้สามารถรับใช้พระเจ้าได้ผลดียิ่งขึ้น

2. ฝึกโดยการเป็นผู้ช่วย คือให้ผู้นำใหม่เป็นผู้ช่วยของผู้นำที่มีประสบการณ์แล้ว จากการสังเกตและช่วยเหลือผู้ที่มีประสบการณ์เป็นระยะเวลาหนึ่ง ผู้นำใหม่จะได้รับประสบการณ์เพิ่มเติม จนสามารถรับผิดชอบหน้าที่ด้วยตัวเองได้ นี่เป็นวิธีซึ่งพ่อค้าแม่ค้าฝึกลูกหลานของพวกเขาให้รู้จักทำการค้า และหลายคนเป็นพ่อค้าที่มีความสามารถมาก จากการฝึกโดยวิธีนี้

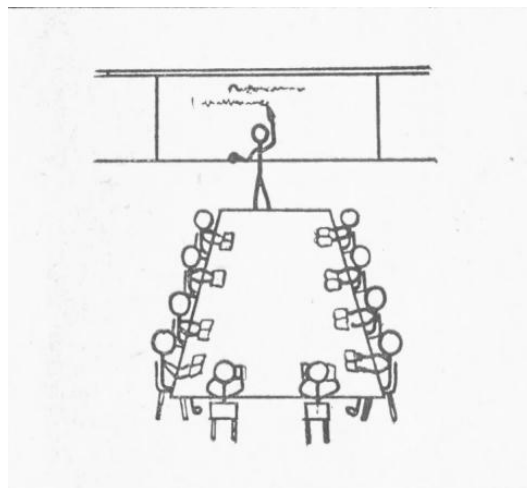
3. ฝึกโดยการให้เป็นผู้นำเป็นครั้งเป็นคราว เช่นนำร้องเพลง นำการประชุมนมัสการ สอนแทนครูที่ป่วย เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเราสังเกตเห็นคริสเตียนที่มี “ของประทาน” หรือความสามารถเป็นพิเศษบางอย่าง เราควรหนุนใจและให้โอกาสแก่เขาใช้ของประทานนั้นในการรับใช้พระเจ้า จากประสบการณ์ผู้นำได้รับเป็นครั้งเป็นคราวนี้จะช่วยให้เขามีความมั่นใจในตัวเองมากยิ่งขึ้น

4. ฝึกโดยการศึกษาในโรงเรียนพระคริสตธรรมภาคค่ำ ในสถานที่บางแห่ง อาจมีโรงเรียนพระคริสตธรรมซึ่งเปิด โอกาสให้คริสเตียนทั่วไปเข้าศึกษาบางวิชาในภาคค่ำคริสตจักรควรฉวยโอกาสนั้น หนุนใจให้ผู้นำหรือสมาชิกคริสตจักรไปรับการศึกษา คริสตจักรบางแห่ง อาจมีศิษย์ภิบาลหรือ

อาจารย์ที่สามารถฝึกฝนผู้นำในเวลากลางคืนได้ หากไม่มีโรงเรียนพระคริสตธรรมที่สอนภาคค่ำ ศิษยาภิบาล หรืออาจารย์ อาจจัดเวลาพิเศษในเวลาตอนเย็นบางวันสอนวิชาที่จำเป็นบางวิชาสำหรับผู้นำในคริสตจักรของตนเอง เช่นวิชาการเป็นพยานส่วนตัว วิชาการเทศนา หรือสอนวิชาการศึกษาพระคัมภีร์ เป็นต้น

5. ฝึกโดยการศึกษาในโรงเรียนพระคริสตธรรมนอกสถานที่ ผู้นำส่วนใหญ่ในคริสตจักรทุกแห่งไม่สามารถส่งผู้นำไปโรงเรียนพระคริสตธรรม หรือไปร่วมการอบรมในที่อื่น โครงการศึกษาพระคริสตธรรมนอกสถานที่ จะเป็นประโยชน์แก่คริสตจักรทุกแห่งมาก ผู้นำคริสเตียนทุกคนควรคำนึงโครงการการศึกษาผู้นำโดยวิธีนี้ให้มากยิ่งขึ้น เพราะโครงการนี้จะช่วยให้ผู้นำส่วนใหญ่ของคริสตจักรได้รับการฝึกฝนอบรม ตามมาตรฐานที่ถูกต้อง โดยไม่ต้องละงานและอาชีพเป็นเวลาหลายปีไปศึกษาในโรงเรียนพระคริสตธรรม

6. ฝึกโดยชั้นอบรมพิเศษของคริสตจักร คริสตจักรอาจจัดชั้นอบรมพิเศษเป็นประจำตลอดปี โดยกำหนดวิชาที่จำเป็นและเวลาที่สะดวกสอนวิชาเหล่านั้น บางทีเราอาจใช้เวลาตอนเย็นวันพุธ ก่อนประชุมอธิษฐาน จัดชั้นอบรมครูสอนรวีวารศึกษา หรือวิชาอื่น เราอาจใช้เวลา 3-4 เดือนสอนวิชานั้นทุกวันพุธจนกว่าจะจบหลักสูตร หลังจากนั้น เราอาจเริ่มวิชาใหม่ เช่น วิชาการเป็นพยานโดยใช้หลักเดียวกัน

7. ฝึกโดยการประชุมผู้นำประจำเดือน คริสตจักรบางแห่งมีการประชุมผู้นำประจำเดือน ๆ ละครั้ง เพื่อวิจยผลงานของเดือนที่ผ่านมา และวางโครงการสำหรับเดือนต่อไป พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไข ปัญหาต่างๆ การประชุมประจำเดือนนี้มีประโยชน์ต่อผู้นำมาก ซึ่งคริสตจักรทุกแห่งควรจัดให้มีขึ้น แต่ในการประชุมผู้นำนี้ แทนที่จะเน้นในการปรึษาหารือเกี่ยวกับธุรกิจเป็นส่วนใหญ่ ที่ประชุมควรเน้น

การอบรมผู้นำด้วย เนื่องจากการประชุมประจำเดือนของผู้นำเป็นประโยชน์ต่อผู้นำมาก เราจะพิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งภายหลัง

8. **ฝึกโดยร่วมประชุมสัมมนา และ “เวิร์คช็อป”** การสัมมนาเป็นการอบรมผู้นำในวิชาที่เฉพาะเจาะจง แต่เน้นไปในด้านปาฐกถา และอภิปรายส่วนเวิร์คช็อป (Workshop) เป็นการสัมมนาที่เน้นในด้านปฏิบัติ ผู้ที่สอนในการอบรมนี้มักจะมีความรู้ และความชำนาญในวิชาที่จะอบรมโดยเฉพาะผู้นำ คริสตจักรควรสนใจเกี่ยวกับการสัมมนาและเวิร์คช็อปนี้ถ้าเป็นไปได้ คริสตจักรควรร่วมมือกันจัดสัมมนาที่จะสนองความต้องการของผู้นำคริสตจักรให้บ่อยครั้งยิ่งขึ้น

9. **ฝึกโดยการประชุมอบรมร่วมกัน** หากคริสตจักรไม่สามารถจัดประชุมอบรมผู้นำตามลำพัง คริสตจักรหลายคริสตจักรอาจร่วมมือกันจัดการฝึกฝนผู้นำขึ้น ผู้นำในประเทศไทยเคยกล่าวถึงการร่วมมือร่วมใจกัน และการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างคริสตจักรต่าง ๆ การจัดอบรมผู้นำร่วมกันไม่เพียงแต่ช่วยให้คริสตจักรที่อ่อนกำลัง สามารถมีส่วนเต็มเต็มที่ในการฝึกผู้นำ ยังเป็นสะพานที่เชื่อมความสามัคคีระหว่างพี่น้องคริสเตียนในคริสตจักรต่าง ๆ ด้วย

10. **ฝึกโดยการประชุมใหญ่ประจำปี** ซึ่งคริสตจักรทั่วไปเรียกว่า “ค่ายอบรมประจำปี” หรือ “การประชุมฟื้นฟู” การประชุมนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้นำมากยิ่งขึ้นหากมีการฝึกฝนนำในทางหนึ่งทางใดโดยเฉพาะ

11. **ฝึกโดยการสังเกตงานของคริสตจักรอื่น ๆ** บางครั้งเราอาจไม่เข้าใจทฤษฎีต่าง ๆ ที่เราเรียนจากการอบรมผู้นำ จนกว่าเราจะเห็นผู้อื่นไปปฏิบัติ ศิษยาภิบาลหรือผู้นำคริสตจักรอาจสนใจให้สมาชิกของตนไปสังเกตการปฏิบัติงานของคริสตจักรอื่น เพื่อจะเรียนจากตัวอย่างของผู้นำเหล่านั้น

12. **ฝึกโดยการศึกษบทเรียนทางไปรษณีย์** ในประเทศไทย มีสถาบันศึกษาพระคริสตธรรมทางไปรษณีย์หลายแห่ง แต่ดูเหมือนว่า ยังไม่มีสถาบันใดที่เสนอวิชาอบรมผู้นำทางไปรษณีย์ สถาบันต่าง ๆ น่าจะพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้

13. **ฝึกโดยอาศัยห้องสมุดของคริสตจักร** ผู้นำคริสเตียนทุกคนควรเพาะนิสัยในการอ่านหนังสือใหม่ ๆ เพราะจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ และความคิดใหม่ ๆ มากยิ่งขึ้น ผู้รับใช้พระเจ้าที่มีชื่อเสียงบางคนมิได้ศึกษาพระคริสตธรรมในสถาบันการศึกษามากนัก แต่อาศัยการอ่าน การศึกษาค้นคว้าส่วนตัว ทำให้ท่านเหล่านั้นมีความรู้กว้างขวางมากยิ่งขึ้นกว่าผู้ที่สำเร็จจากสถาบันพระคริสตธรรมเสียอีก ศิษยาภิบาลอาจจัดห้องสมุดของคริสตจักร ซึ่งประกอบด้วยหนังสือที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้นำในด้านต่าง ๆ และแนะนำให้สมาชิกรู้จักใช้หนังสือเหล่านั้น

14. **ฝึกโดยการเข้าค่ายอบรมผู้นำ** ค่ายอบรมนี้มีใช้ค่ายฟื้นฟู หรือค่ายประจำปีทั่วไป แต่เป็นค่ายที่อบรมให้คริสเตียนรู้จักการเป็นผู้นำโดยเฉพาะ ระยะเวลาแห่งการอบรมอาจเป็น 1-2 อาทิตย์ หรือ

อาจจะเป็นเวลาหนึ่งเดือนแล้วแต่ความจำเป็นในค่านี้นี้ ผู้นำจะฝึกฝนการใช้ชีวิตกับคนอื่น การเข้าเฝ้าพระเจ้าประจำวัน การศึกษาพระธรรมคัมภีร์ ส่วนตัว และวิชาอื่นตามที่ค่ายกำหนดไว้

15. ฝึกโดยการศึกษาในสถาบันศึกษา หากมีความจำเป็น คริสตจักรหรือองค์การคริสตจักร อาจส่งผู้นำของคุณไปรับการศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ที่จะสามารถช่วยให้ผู้นำปฏิบัติหน้าที่ของคุณให้ดีขึ้น สถาบันบางแห่งจัดหลักสูตรระยะสั้น เพื่อช่วยเหลือผู้นำเป็นพิเศษ เช่นหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ พิมพ์ดีด การบัญชี เป็นต้น โดยคริสตจักรออกทุนให้ผู้นำของคุณไปรับการศึกษา ผู้นำที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นอาจารย์ ศึกษานิเทศ หรือผู้ประกาศเต็มเวลาควรได้รับการฝึกฝนอย่างเต็มที่จากโรงเรียนหรือวิทยาลัยพระคริสตธรรม

บทที่ 4 การรักษาจนเจือผู้นำ

มีคนหนึ่งกล่าวว่า “การว่าจ้างคนให้ทำงานกับเราเป็นสิ่งที่ไม่ยากนัก แต่การให้เขาทำงานกับเราด้วยความสัตย์ซื่อ เป็นเวลานานเป็นสิ่งที่ยาก” บริษัท ห้างร้าน หลายแห่งเผชิญกับปัญหานี้เสมอ กล่าวคือ คนงานที่สมัครเข้าทำงานจำนวนมากทำงานได้ไม่นานนักก็ลาออกไป ปัญหานี้เกิดขึ้นแก่คริสตจักรได้ง่ายด้วย เราอาจได้ยินคนพูดบ่อย ๆ ในทำนองนี้ว่า “เจียมลาออกจากงานของเขาแล้ว” “กัญญาไม่เอาใจใส่งานของเธอเหมือนเมื่อก่อน” “อาจารย์วรเดช เปลี่ยนงานใหม่แล้ว” เป็นต้น ในการฝึกฝนอบรมผู้นำของคริสตจักร เราจึงไม่ควรมองข้ามเรื่องการช่วยเหลือจนเจือผู้นำ เมื่อเราหาผู้นำได้แล้ว ฝึกเขาให้รู้จักหน้าที่รับผิดชอบ และมอบหมายหน้าที่ให้แก่เขา คริสตจักรควรทำอย่างไร จึงจะช่วยให้ผู้นำรับใช้พระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อและกระตือรือร้นตลอดไป?

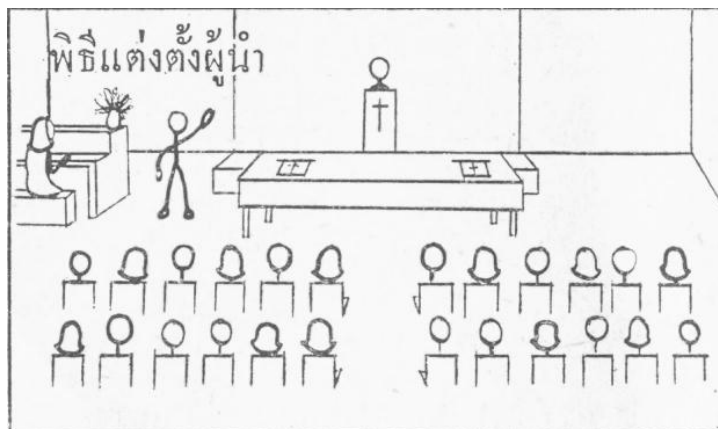
หากเราปรารถนาจะช่วยเหลือจนเจือผู้นำ เราควรพิจารณาสิ่งที่สำคัญต่อไปนี้

หนึ่ง การแสดงความยินดีและให้ความสนใจต่อผู้นำ

อาจเป็นความจริงที่ว่า ในการรับใช้พระเจ้านั้น เราไม่ควรหวังการสรรเสริญเยินยอจากมนุษย์มากนัก แต่ควรหวังการตอบสนองจากพระเจ้า อย่างไรก็ตาม การแสดงความยินดีและให้ความสนใจต่อผู้นำเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญแรงหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้นำมีกำลังใจทำงานต่อไปด้วยความขะมักเขม้น เมื่ออาจารย์เปาโลเขียนจดหมายถึงคริสตจักรต่าง ๆ บางครั้งท่านให้กำลังใจแก่คริสเตียนในคริสตจักรเหล่านั้น โดยยกย่องส่วนดีของคริสตจักรเหล่านั้น (ดูพระธรรมเอเฟซัส 1:15, 16, พิลิปปี 1:3, โคลโลสี 1:3, 4 ฯลฯ)

มีหลายวิธีที่เราจะสามารถแสดงความยินดี และให้ความสนใจต่อผู้นำในคริสตจักร เช่น

1. โดยพิธีแต่งตั้งผู้นำระหว่างประชุมนมัสการ ในพิธีนี้ศิษย์กิตาบาล หรือผู้นำของคริสตจักรจะแสดงความยินดีต่อผู้นำที่เข้าพิธีมอบหน้าที่ใหม่ และแนะนำให้คริสตจักรรู้จักผู้นำทุกคน การกระทำ

เช่นนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้นำรู้สึกถึงความสำคัญในหน้าที่รับผิดชอบของเขา ยังช่วยให้สมาชิกคริสตจักร รู้จักผู้นำต่าง ๆ ของตน ทำให้สามารถอธิษฐานเพื่อพวกเขาได้ดียิ่งขึ้น

2. ถ้าเป็นไปได้ จัดการเลี้ยงอาหารพิเศษปีละครั้ง เพื่อแสดงความขอบคุณต่อผู้นำทุกคนในปีที่ผ่านมา และต้อนรับผู้นำใหม่ที่รับหน้าที่แทน

3. ศิษยาภิบาล หรือผู้ปกครองของคริสตจักรเขียนจดหมายส่วนตัว ซึ่งมีข้อความสั้น ๆ แสดงความยินดีและความเป็นห่วงต่อผู้นำแต่ละคน

4. ให้ความเอาใจใส่เกี่ยวกับการเดินทาง และความปลอดภัยของผู้นำ

5. ถ้าเป็นไปได้ ควรสนับสนุนให้ผู้นำเข้าร่วมการสัมมนา หรือการประชุมอบรมผู้นำ โดยเสียค่าใช้จ่ายทุกอย่างให้เขา

6. ให้ของขวัญ เช่น หนังสือ ปากกา เป็นต้น แก่ผู้นำในวันคริสตมาส

7. ส่งบัตรแสดงความยินดีแก่ผู้นำ ในวันเกิดของเขา

8. ศิษยาภิบาล และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ควรกล่าวขอบคุณผู้นำต่าง ๆ เป็นส่วนตัวด้วยความจริงใจ สม่ำเสมอ

สอง การมอบหมายหน้าที่ให้แก่ผู้นำ

เมื่อเราได้ฝึกผู้นำแล้ว เราควรมอบหมายหน้าที่ให้เขารับผิดชอบ ผู้นำจะได้รับการฝึกฝนอย่างแท้จริง เมื่อเขาเริ่มปฏิบัติหน้าที่ของเขา เช่น เมื่อฝึกให้สมาชิกเป็นพยาน เราควรจัดโอกาสให้แก่เขาที่จะเป็นพยานได้ เมื่อฝึกให้สอนพระคัมภีร์ เราควรให้เขามีโอกาสสอน

แต่การมอบหมายหน้าที่นี้ ศิษยาภิบาลหรือผู้นำคริสตจักรควรกระทำอย่างรอบคอบ บางครั้งความเข้าใจผิดต่าง ๆ เกิดขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ในระหว่างผู้นำด้วยกัน เสื่อมเสีย และทำให้พวกเขาท้อถอย เนื่องจากพวกเขาไม่เข้าใจหน้าที่รับผิดชอบที่เขาได้รับมอบหมายอย่างชัดเจน เช่น ถ้าผู้นำต่าง ๆ ไม่รู้แน่ชัดว่าใครควรรับผิดชอบหน้าที่อะไร เวลาใด ที่ใดและอย่างไร เมื่อถึงเวลาปฏิบัติหน้าที่ ก็จะเกิดการสับสนวุ่นวาย ก้าวถอยหรือเบี่ยงเบนหน้าที่กัน ฉะนั้น เมื่อศิษยาภิบาลหรือผู้นำอื่น ๆ มอบหมายหน้าที่ให้ผู้นำคนหนึ่งคนใด เขาต้องอธิบายให้ชัดเจนทุกประการ อย่าอธิบายอย่างคร่าว ๆ โดยคิดว่า ผู้นำคนนั้นเข้าใจทุกอย่างแล้ว

วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้นำเข้าใจและจำหน้าที่ของเขาได้ คือหลังจากที่ได้มอบหมายและอธิบายหน้าที่ต่าง ๆ ให้แก่ผู้นำแล้ว ให้ผู้นำบันทึกในกระดาษเกี่ยวกับหน้าที่แต่ละอย่างของเขา แล้วให้เขาเก็บบันทึกนั้นไว้เพื่อเตือนตัวของเขาเองต่อไป

สาม การเอาใจใส่ดูแลผู้นำ

ผู้ที่เข้ารับการอบรมผู้นำ มิใช่ที่จะเป็นผู้ที่มีความสามารถมากทันที หลังจากจบหลักสูตรการอบรมแล้ว หากแต่ต้องใช้เวลาฝึกฝนเป็นเวลานาน ฉะนั้น การเอาใจใส่ดูแลผู้นำใหม่จึงจะมีความสำคัญมากต่อการฝึกฝนพวกเขา ทั้งนี้มิใช่เพื่อคอยจับผิด แต่เพื่อหนุนใจผู้นำข้อดีเด่นของเขาและช่วยเหลือผู้นำเกี่ยวกับจุดอ่อน และข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของเขา ทำให้ผู้นำสามารถเจริญก้าวหน้าในงานของเขาได้อย่างแท้จริง หากผู้นำรู้สึกว้าวยากใจเขา เอาใจใส่ช่วยเหลือเขา ผู้นำใหม่ก็จะมีกำลังใจในการปรับปรุงแก้ไขตัวเอง และพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ดียิ่งขึ้น

ในการเอาใจใส่ดูแลผู้นำนั้น ศิษยาภิบาลหรือผู้นำที่มีประสบการณ์แล้ว ควรอธิบายให้ผู้นำใหม่เข้าใจตั้งแต่เนิ่น ๆ ว่า การที่ผู้นำสอดคล้องดูแลกิจการแผนกต่าง ๆ ของคริสตจักรนั้น มิใช่มีความประสงค์จะหาโอกาสช่วยเหลือผู้นำใหม่ในทางที่เป็นไปได้ หากผู้นำทุกคนเข้าใจเจตนาที่ดี ความคลางแคลงใจก็ไม่เกิดขึ้น

สี่ เงินเดือนของผู้นำ

ผู้นำที่ทำงานเต็มเวลาในคริสตจักร หรือในองค์กรคริสเตียนต่าง ๆ ควรได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีที่สุด จากคริสตจักรและองค์กรเหล่านั้น เพราะ “องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น” (1 โครินธ์ 9:14) สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่วงการคริสเตียนขาดแคลนผู้นำที่รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา และผู้นำที่ดีก็คือ เมื่อคนงานของพระเจ้าขาดปัจจัยสำคัญในการดำรงชีพ พวกเขาจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ดีเต็มที่ และบางคนก็ต้องออกด้วยความจำใจ

ในการพิจารณาเงินเดือนของผู้นำ นอกจากจะคำนึงถึงเงินเดือนประจำตามคุณสมบัติของผู้นำแล้ว คริสตจักรควรพิจารณาถึงความต้องการทั่ว ๆ ไปของผู้นำด้วย เช่น ค่าใช้จ่ายสำหรับเดินทาง เยี่ยมเยียนสมาชิก ค่าใช้จ่ายสำหรับรับรองแขกซึ่งมาช่วยงานของพระเจ้า หรือมาติดต่อบุรุษกิจเกี่ยวกับงานของคริสตจักร และสวัสดิการอื่น ๆ เช่น ยารักษาโรค หรือค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคในโรงพยาบาล

การศึกษาของบุตร และเงินทุนอุดหนุนผู้รับใช้ของพระเจ้าเมื่อถึงวัยปลดเกษียณ เป็นต้น ถ้าวางการ
ราชการและวงการธุรกิจให้สวัสดิการที่ดีเช่นนี้แก่คนงานของพวกเขา วงการคริสเตียนควรคำนึงถึงเรื่อง
นี้มากยิ่งขึ้น เพราะคนเหล่านั้นมีโอกาสหารายได้เพิ่มเติมโดยวิธีอื่น ๆ แต่ผู้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลาจำนวน
มาก นอกจากจะรับเงินน้อย ยังไม่สามารถหารายได้เพิ่มเติมโดยวิธีอื่น

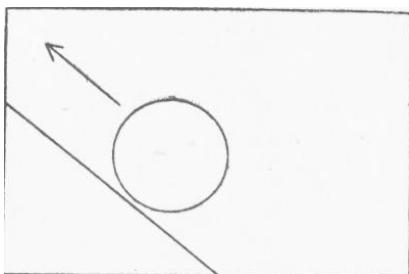
ห้า การจูนเจือผู้นำด้วยการอธิษฐาน

ผู้นำของคริสตจักรจะสามารถทำงานได้อย่างเข้มแข็งหรือเกิดผลมากเพียงใด เกี่ยวข้องกับการ
สนับสนุนโดยแรงอธิษฐานของสมาชิกคริสตจักรมาก ด้วยเหตุนี้ เมื่ออาจารย์ปาโลเดินทางไปประกาศ
พระกิตติคุณตามเมืองต่างๆ ท่านมักขอให้พี่น้องคริสเตียนอธิษฐานเพื่อท่านเสมอ ท่านกล่าวแก่คริส
เตียนในคริสตจักรเอเฟซัสว่า “อธิษฐานเพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อพระเจ้าจะประทานให้ข้าพเจ้ามีคำพูดและ
เกิดใจกล้าในการประกาศและสำแดงข้อถกเถียงแห่งข่าวประเสริฐได้” (ดู เอเฟซัส 6:21)

ศิษยาภิบาลควรจะหนุนใจให้สมาชิกคริสตจักรอธิษฐาน เพื่อผู้ปกครองมัคนายก ครูสอนรวีวาร
ศึกษา ผู้นำเยาวชน และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของคริสตจักรเสมอ เมื่อสมาชิกเริ่มอธิษฐานเพื่อผู้นำ เขาจะเริ่ม
เป็นห่วงให้ความสนใจและให้ความร่วมมือแก่ผู้นำมากยิ่งขึ้น ผู้ที่สมาชิกคริสตจักรควรอธิษฐานเพื่อมาก
ที่สุด คือ ศิษยาภิบาลของตนเอง บางครั้งสมาชิกอธิษฐานเพื่อเรื่องหลายอย่าง และเพื่อคนอื่น ๆ จำนวน
มาก แต่ลืมอธิษฐานเพื่อศิษยาภิบาลของตนเอง

ในทำนองเดียวกัน ศิษยาภิบาลจะต้องเอาใจใส่ในการอธิษฐานเพื่อผู้นำในคริสตจักรของตนเป็น
ประจำ โดยเอ่ยชื่อและความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของผู้นำเหล่านั้น ถ้าผู้นำและสมาชิกคริสตจักร
อธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกันเสมอพระเจ้าก็จะทรงช่วยให้พวกเขามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดต่อกันและกัน
คริสตจักรซึ่งมีสมาชิกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และรักซึ่งกันและกัน ย่อมจะรับใช้พระเจ้าด้วยกันเป็น
เวลานานเหมือนดังคำอุทาหรณ์คำหนึ่ง กล่าวว่า “ครอบครัวที่อธิษฐานด้วยกัน ย่อมจะอยู่ด้วยกัน” หรือ
อาจพูดได้ว่า “คริสตจักรที่อธิษฐานด้วยกันย่อมจะอยู่ด้วยกัน”

หก การฝึกฝนอบรมเพิ่มเติม

ฟูบในที่สุด

นักศึกษาศาสตร์คริสเตียนคนหนึ่งกล่าวว่าชีวิตของเรา
เปรียบเหมือนลูกกลิ้ง ที่ต้องอยู่บนที่ชัน ราบใดที่มันหยุดกลิ้ง
ขึ้นไป มันก็จะกลิ้งลงมา ผู้นำที่ไม่พยายามไต่เต้าขึ้นสู่ “ที่สูง”
โดยการปรับปรุงแก้ไขตัวเอง และรับการฝึกฝนเพิ่มเติมอยู่เสมอ
ก็จะเป็นดูลูกกลิ้ง ที่กลิ้งลงสู่ความเหนื่อยหน่ายเฉื่อยชา แล้วล้ม

ถ้าเราอยากจะเป็นผู้นำที่กระตือรือร้น และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเสมอ เราจะต้องรับการฝึกฝนอบรมเพิ่มเติมเป็นประจำ หรือถ้าเราจะรักษาจนเจือผู้นำในคริสตจักรของเรา เราต้องให้โอกาสแก่ผู้นำเหล่านั้น ได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติม โดยคริสตจักรพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยเหลือ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการฝึกฝนอบรมนั้น

เราได้พิจารณาถึงวิธีอบรมผู้นำแล้วในตอนต้น ผู้นำสามารถรับการฝึกฝนอบรมเพิ่มเติมได้ โดยวิธีต่าง ๆ ที่ได้แนะนำไว้แล้ว เช่น โดยร่วมการประชุมอบรมผู้นำ สัมมนาโดยอาศัยห้องสมุด รับการฝึกฝนจากสถาบันการอบรม ฯลฯ แต่มีวิธีที่ดีมากวิธีหนึ่งที่คริสตจักรสามารถช่วยผู้นำให้ได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมเป็นประจำ คือ โดยการจัดประชุมผู้นำประจำเดือน ซึ่งจะอธิบายรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

เจ็ด การประชุมผู้นำประจำเดือน

การประชุมประจำเดือน คือการประชุมที่ผู้นำจากแผนกต่าง ๆ ของคริสตจักร เช่น ศิษยาภิบาล ครูสอนรวีวารศึกษา เจ้าหน้าที่ของเยาวชน เป็นต้น มาร่วมกันเดือนละครั้ง เพื่อร่วมสามัคคี สวดสรรคร์ ปกปักรักษาหรือ และรับการอบรมพิเศษ ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการของผู้นำ

การประชุมผู้นำประจำเดือน แตกต่างกับการอบรมผู้นำทั่วไป กล่าวคือ ในการอบรมผู้นำทั่วไปนั้น เรามักอบรมตามหลักสูตรของแต่ละวิชา จนกว่าจะจบหลักสูตร แต่ในการประชุมผู้นำประจำเดือน เรามุ่งหวังจะช่วยสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาที่เฉพาะเจาะจงของผู้นำซึ่งเกิดขึ้นในแต่ละเดือน ศิษยาภิบาลหรือผู้ที่รับผิดชอบในการประชุมผู้นำประจำเดือน จึงต้องรู้เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไปของคริสตจักร และความต้องการทั่วไปของผู้นำทั้งหลายหัวข้อเรื่องที่ใช้อบรมในระหว่างประชุมผู้นำประจำเดือน จึงอาจแตกต่างกันทุกเดือน แต่หัวข้อเหล่านั้น จะต้องเป็นที่สนใจของผู้นำเป็นส่วนใหญ่

ในระหว่างการประชุมผู้นำประจำเดือน ที่ประชุมไม่ควรใช้เวลามากเกินไป ในการ ปกปักรักษาหรือเกี่ยวกับธุรกิจหรือจากปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งผู้นำส่วนใหญ่ไม่สนใจ แต่ควรใช้เวลาให้มากที่สุด พิจารณาถึงข้อหนักใจต่าง ๆ ที่ผู้นำเผชิญในการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

เนื่องจากเรามุ่งหวังจะให้การประชุมผู้นำประจำเดือนเป็นประโยชน์ต่อผู้นำของคริสตจักรอย่างแท้จริง เราจึงควรจัดโปรแกรมการประชุมอย่างระมัดระวังที่สุด และให้ผู้ที่มีส่วนในการนำประชุมทุกคนเตรียมตัวล่วงหน้าอย่างพร้อมเพรียง เมื่อได้นัดหมายวันและเวลาของการประชุมแล้ว ผู้รับผิดชอบการประชุมจะต้องพยายามทุกวิถีทาง ที่จะหนุนใจให้ผู้นำทุกคนเข้าร่วมประชุม การแจ้งให้ผู้นำต่าง ๆ รู้ล่วงหน้าถึงหัวข้อที่เขาจะปรึกษาหารือ หรือเรื่องที่เขาจะรับการอบรม จะช่วยกระตุ้นให้ผู้นำมีความปรารถนาอยากเข้าร่วมการประชุมมากยิ่งขึ้น การเริ่มประชุมและเลิกประชุมตรงเวลาเป็นสิ่งสำคัญด้วย

หากผู้นำส่วนใหญ่ไม่สามารถตรงเวลาได้ เราอาจพิจารณาเปลี่ยนเวลาใหม่ เพื่อให้ผู้นำทุกคนสามารถมาร่วมประชุมตรงเวลาได้

ก่อนการประชุม ผู้นำทุกคนอาจรับประทานอาหารร่วมกัน โดยผู้นำแต่ละคนนำอาหารมาแบ่งปันซึ่งกันและกันในระหว่างรับประทานอาหาร ผู้นำจะมีโอกาสพูดคุยสังสรรค์กันได้ หลังจากนั้น ก็เริ่มการประชุม เราอาจจัดรายการประชุมผู้นำประจำเดือน ดังต่อไปนี้

ภาคที่หนึ่ง 18.00 น. – 18.45 น. (ตอนเย็น) – รับประทานอาหารเย็นด้วยกัน สังสรรค์ (ถ้าเป็นไปได้)

ภาคที่สอง 19.00 น. – 20.00 น. – ผู้นำทุกแผนกประชุมร่วมกัน

1. การนมัสการ ประกอบด้วย การร้องเพลง อ่านพระคัมภีร์อธิษฐาน
2. รายงาน อ่านรายงานการประชุมของเดือนก่อนและรายงานจากแผนกต่าง ๆ
3. ธุรกิจ ปรัชญาหรือธุรกิจที่เกี่ยวกับส่วนรวมและพิจารณาข้อเสนอของแผนกต่าง ๆ (พยายามมากเกินไป)

4. การบรรยาย ถ้าที่ประชุมเชิญแขกภายนอกมาให้คำบรรยายเราจะต้องบอก “หัวข้อ” ให้เขา รู้ อย่างชัดเจน ให้ตรงเป้าที่เราหมายไว้และบอกเวลาทั้งหมดที่ต้องการให้เขาพูดเช่น 20 นาที หรือ 30 นาที เพื่อผู้อบรมจะสามารถเตรียมตัวอย่างถูกต้อง และสามารถยุติการพูดได้ในเวลาที่เรต้องการ

ภาคที่สาม 8.00 น. - 9.00 น. แบ่งกลุ่มปรึกษาหารือ ตามแผนก

ภาคที่สามนี้ จะเป็นประโยชน์มากที่สุดแก่ผู้นำ แต่เนื่องจากผู้นำบางคนอาจรับผิดชอบงานหลายแผนก เราต้องจัดเวลาประชุมของแผนกต่าง ๆ ในเวลาต่างกัน บางแผนกอาจประชุมก่อนการประชุมร่วมกันหรือประชุมในวันอื่น ในระหว่างการประชุมของแผนกนี้ แต่ละแผนกจะปรึกษาหารือเกี่ยวกับงานในแผนกของตนโดยเฉพาะ ผู้นำแผนกรวิวารศึกษา อาจจะแนะนำบทเรียนที่ครูสอนในเดือนต่อไปและพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ควรจะแก้ไขปรับปรุง ผู้นำเยาวชน อาจเสนอโปรแกรมการประชุมเยาวชน และขอให้ผู้นำอื่นแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หรือผู้นำในแผนกของสตรี อาจขอพิจารณาเกี่ยวกับเป้าหมายที่ได้วางไว้ และวิเคราะห์ดูว่า แผนกของตนได้ดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด ฯลฯ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างหัวข้อ ที่เราสามารถศึกษาด้วยกันระหว่างการประชุมร่วมกัน หรือปรึกษาหารือกันระหว่างการประชุมของแต่ละแผนก

1. เราจะหนุนใจให้คริสเตียนมาร่วมประชุมเพิ่มขึ้นได้อย่างไร?
2. เราจะสามารถเกณฑ์ผู้นำเพิ่มขึ้น และฝึกพวกเขาอย่างไร?
3. ทำอย่างไร จึงจะช่วยให้การประชุมนมัสการของเรามีความหมายมากยิ่งขึ้น?

4. ทำอย่างไร จึงจะช่วยให้การเยี่ยมเยียนของเราเกิดผลมากยิ่งขึ้น?
5. เราจะแก้ไขปัญหากับคนที่ขาดการประชุมและคนที่มาประชุมสายได้อย่างไร?
6. เราควรเตรียมบทเรียนของเราอย่างไร?
7. เยาวชนควรรู้จักใช้พระคริสตธรรมคัมภีร์ในการประชุมเยาวชนอย่างไร? ฯลฯ

คริสตจักรบางแห่ง อาจไม่สามารถจัดการประชุมผู้นำเป็นประจำทุกเดือนได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นอาจพิจารณาทุกสองเดือน หรืออย่างน้อยทุกสามเดือน แต่จะจัดบ่อยครั้งเพียงใดก็ตาม การประชุมผู้นำนั้นจะต้องเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ผู้นำ เมื่อผู้นำเห็นว่าพวกเขาได้รับประโยชน์จากการประชุมผู้นำ พวกเขาก็ยินดีมาร่วมประชุม

สรุป

เมื่อได้พิจารณาถึงการอบรมผู้นำตั้งแต่ต้นตลอดมาบางคนอาจอุทานว่า “โอ้โฮ ถ้าการอบรมผู้นำต้องใช้ความพิถีพิถันเช่นนี้ ใครจะทำได้?” แต่คำอุทานนี้ ก็เป็นสัญลักษณ์ที่ตืออย่างหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าผู้อุทานเริ่มเข้าใจถึงความหมายของการอบรมฝึกฝนผู้นำ ใจแล้ว การฝึกฝนอบรมผู้นำมิใช่เป็นสิ่งที่ง่ายนัก เพราะจะต้องใช้เวลา ความเพียรพยายาม ความอดทน สติปัญญา และทุนทรัพย์ด้วย จึงจะสามารถฝึกและผลิตผู้นำตามที่เรารปรารถนา แต่ถ้าคริสตจักรในปัจจุบัน ขอมลงทุนลงแรง ฝึกผู้นำของตน และให้ความสนับสนุนแก่ผู้นำ ทั้งในทางด้านทุนทรัพย์ ความร่วมมือ และการอธิษฐาน เราจะไม่ต้องเป็นห่วงเกี่ยวกับอนาคตของคริสตจักร ทั้งจะเห็นความเจริญเติบโตก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้งของคริสตจักรด้วย นักกวีกล่าวว่า “ผู้ที่ร้องไห้ออกไปหอบหิวเมล็ดพืชเพื่อจะหว่าน จะกลับบ้านด้วยเสียงโห่ร้องอย่างชื่นบาน นำเพื่อนข้าวของตนมาด้วย” (สคุดี 126:6) หรืออีกนัยหนึ่ง ผู้ที่อดทนฝึกฝนผู้นำด้วยน้ำตา ย่อมจะเก็บเกี่ยวผลแห่งความยินดีเป็นการตอบแทน

ภาคผนวก

คำถามสำหรับการอภิปราย

บทที่ 1 (ก) พระเยซูคริสต์ทรงมีหลัก 2 ประการ ในการประกอบพระราชกิจของพระองค์อย่างไร?

(ข) ทำไมเราต้องเน้นในเรื่องการอบรมผู้นำ?

(ค) ผู้นำหมายถึงใครบ้าง?

(ง) ท่านคิดว่าผู้นำมีอิทธิพลต่อชีวิตของคริสเตียนทั่ว ๆ ไป ทั้งภายในและภายนอกคริสตจักรอย่างไร?

(จ) คริสตจักรปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับผู้นำอย่างไรบ้าง?

(ฉ) ท่านเห็นด้วยกับคำพูดที่ว่า “คริสตจักรในปัจจุบันจำนวนมากไม่คิดถึงสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า...” หรือไม่? อย่างไร?

(ช) ท่านคิดว่าสถิติเส้นโค้งรูปประฆังของ อ.วิชรอก มีส่วนใกล้เคียงกับสภาพของคริสตจักรปัจจุบันมากน้อยเพียงไร?

(ซ) ท่านได้ใช้ของประทานหรือพรสวรรค์จากพระเจ้า เพื่อพระเจ้าอย่างไร?

บทที่ 2 (ก) เราจะค้นหาผู้นำในคริสตจักรหรือกลุ่มของเราได้โดยวิธีใดบ้าง?

(ข) ถ้าท่านไม่พบผู้นำที่มีคุณสมบัติครบถ้วนทุกประการทันที ท่านจะอย่างไร?

(ค) คริสตจักรควรจะมีเป้าหมายเกี่ยวกับการอบรมผู้นำอย่างไร?

(ง) คริสเตียนที่เพิ่งกลับใจใหม่จะเป็นผู้นำได้หรือไม่” อธิบาย

(จ) เราควรพิจารณาเลือกผู้นำอย่างไรบ้าง ๆ

(ฉ) จงอธิบายข้อความที่ว่า “จงอย่าเกณฑ์ผู้นำให้ทำงานชนิดใดชนิดหนึ่ง เพียงเพราะงานชิ้นนั้นไม่มีใครทำ หรือเพราะตำแหน่งว่าง แต่เกณฑ์ให้เขาทำเพราะเขามี “ของประทาน” จากพระเจ้า และคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำงานนั้น ๆ”

(ช) เราควรมีหลักอะไรบ้างในการติดต่อกับสมาชิกเพื่อเกณฑ์ให้เป็นผู้ผู้นำ?

(ซ) ใช้เวลาอธิษฐานร่วมกัน เพื่อผู้นำและปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้นำ

บทที่ 3 (ก) จงกล่าวย่อ ๆ ถึงหลักการอบรมผู้นำอย่างไรจึงจะช่วยให้การอบรมผู้นำมีความหมายยิ่งขึ้น

(ข) ในการจัดโปรแกรมการอบรมนั้น ท่านต้องคำนึงถึงคำถามสองข้อ ได้แก่อะไรบ้าง

(ค) ท่านจะหาคนมาช่วยเป็นผู้อบรมได้จากที่ที่ไหน?

(ง) ท่านมีวิธีที่จะประกาศโฆษณาให้คริสเตียนเข้าร่วมอบรมผู้นำได้อย่างไรบ้าง?

(จ) มีวิธีใดบ้างที่เราจะสามารถใช้ในการอบรมผู้นำ?

(ฉ) ท่านคิดว่า ท่านสามารถใช้วิธีอะไรได้บ้างในการอบรมผู้นำในคริสตจักรหรือในกลุ่มของท่านเอง?

(ซ) ผู้นำน่าจะคิดและคุยกันด้วยว่า จะสามารถจัดอบรมผู้นำอะไรบ้าง ในกลุ่มของตน

บทที่ 4 (ก) ท่านแสดงความยินดีและความสนใจต่อผู้นำที่ได้รับเลือกเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างไรบ้าง?

(ข) ท่านควรจะทำปฏิบัติอย่างไรในการมอบหมายหน้าที่ให้แก่ผู้นำ?

(ค) ท่านจะป้องกันไม่ให้ผู้นำเข้าใจว่า ท่านคอยจับผิดเขาได้อย่างไร?

(ง) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องเงินเดือนของผู้นำ ตามที่ได้เสนอไว้?

(จ) คริสตจักรจะช่วยผู้นำให้มีสวัสดิการดียิ่งขึ้นได้อย่างไร?

(ฉ) ผู้นำในคริสตจักรสามารถรับการฝึกฝนเพิ่มเติมได้โดยวิธีใดบ้าง?

(ซ) การประชุมประจำเดือนของผู้นำคืออะไรท่านคิดว่ามีประโยชน์ต่อกลุ่มของท่านหรือไม่?

(ซ) ทำอย่างไรจึงจะช่วยให้การประชุมประจำเดือนของผู้นำน่าสนใจและมีประโยชน์มากขึ้น

อาจารย์ธีระ เจนพิริยประยูร เป็นชาวอำเภอจันดี จังหวัด นครศรีธรรมราช หลังจากจบโรงเรียนพระคริสตธรรมเบ็ชเอด กรุงทพฯ แล้วได้เดินทางไปศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยฟีเบียส (FEBIAS) ประเทศฟิลิปปินส์ จบปริญญาด้านศาสนศาสตร์ แล้ว กลับมาประเทศไทยพร้อมกับภรรยา

ท่านได้เข้าทำงานที่กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ พร้อมกับ สอนโรงเรียนพระคริสตธรรมกรุงเทพไปด้วย หลายปีต่อมา ท่านก็ได้ เดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทอีก 3 ปีที่ ATS (ASIAN THEOLOGICAL SEMINARY) ประเทศฟิลิปปินส์และเดินทาง กลับมาถึงประเทศไทยเมื่อเดือนเมษายน 1977 ปัจจุบันจะรับตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนพระคริสต ธรรมกรุงเทพ

หนังสือที่เป็นผลงานของท่าน - ก่อนวิวาท์ - แนวทางการเลือกอาชีพ ฯลฯ

- อบรมผู้นำคริสตจักร (เล่มล่าสุด)

หนังสือแปล

- เงวิปโยค - อาชญากรรมคริสเตียน

- ปวงสมรส และ ฯลฯ